

ne 4. 2. / 17.00 / mimo

Yerma

po 5. 2. / 18.30 / mimo

Tohle není Víšňový sad

út 6. 2. / 18.30 / mimo

Na dotek

st 7. 2. / 18.30 / Nst

Děti slunce

čt 8. 2. / 18.30 / NRčt

Yerma

pá 9. 2. / 18.30 / Žpá

Macbeth

po 12. 2. / 10.00 / pro školy

Macbeth

út 13. 2. / 18.30 / zadáno

Obraz

st 14. 2. / 10.00 / pro školy

Tohle není Víšňový sad

čt 15. 2. / 18.30 / Lčt

Švejkův návrat

pá 16. 2. / 18.30 / mimo

Děti slunce

ne 18. 2. / 17.00 / Nhe

Režisér

po 19. 2. / 18.30 / mimo

Naši furianti

út 20. 2. / 11.00 / pro školy

Naši furianti

čt 22. 2. / 18.30 / mimo

U snědeného krámu

po 26. 2. / 18.30 / zadané

Kočka v oreganu

út 27. 2. / 18.30 / mimo

Naši furianti

čt 29. 2. / 10.00 / pro školy v DK Akord

Naši furianti

Změna programu vyhrazena.

Aréna slaví 30

Jakkoli neuvěřitelně to může znít, Komorní scéna Aréna vstoupila do své už třicáté divadelní sezony! Slavný francouzský novinář a spisovatel Jean Du-tourd řekl, že „věk okolo třicátky je pro muže kritický“. Dle jeho názoru se, „tehdy dělají největší hlouposti, nebo spíš je to věk, kdy hlouposti, které provedeme, začínají být nenapravitelné“. To se našeho divadla samozřejmě netýká, protože máme to štěstí, že Aréna při svém zrodu před třiceti lety zvolila, že bude ženského rodu. Tehdy jsme navázali na činnost Divadla hudby, které uvádělo hudební pořady sestavené z tehdy málo dostupných gramofonových nahrávek. Na konci šedesátých let a naplno pak v devadesátých letech se ale v prostorách Divadla hudby prosadila i činohra. Komorní scéna Aréna se rozhodla navázat na tuto tradici a od letošního února otevírá staronovou scénu Komůrka, ale s novým konceptem. Bude to prostor pro neprofesionální divadelní soubory, přednášky, výstavy, hudbu a tvůrčí dílny.

První čtená zkouška Historky o sv. Magdě

Ve čtvrtek 25. ledna zahájil režisér **Tomáš Loužný** zkoušky nové inscenace **Historka o sv. Magdě**. První čtená zkouška oceňované hry mladé německé autorky **Johanny Kaptein** proběhla na off-scéně KSA – Komůrka. Diváci Komorní scény Aréna se mohou těšit na napínavý příběh o jedné ženě Magdě, která vloží svůj osud do rukou muže. Nezapře svou ženskou autorku a typicky ženské prvky – žena světice a manželka, která se vyrovnává s mužskou surovostí.

Premiéra proběhne 16. března 2024. V inscenaci hrají: Dana Fialková, j.h., Tereza Cisořská, Anna Čonková, Michaela Bajgarová a Julie Svitičová, j.h.

Excelentní herecké výkony, humor a dynamika, to jsou Děti slunce.

„**André Hübner-Ochodlo** buduje své divadlo od textu až po režii. Přitom své inscenace staví jako svět výrazných obrazů a k tomu využívá scénu, světlo i hudbu. Ve hře jsou to nejprve pohyby

postav deformovaných odrazivým zrcadlem, pak s jejím prosvětlováním i hra velkých panelů, nakonec je to pohled na celou společnost sedící u stolu, nasvětlenou šikmo shora jakoby sluncem. Ostatně formulace „děti slunce“ tu několikrát zazní. Inscenace oživená přesvědčivou hrou dokonale sehraného souboru diváka vtáhne a přiblíží mu tak dobu před více než sto lety. Jejich svět je nám blízký nejen city postav, ale i tím, co se v něm děje.“

Milan Lička, i-divadlo.cz

„...inscenace režii **Andrého Hübnera-Ochodla** jsou velmi originální a práce s vizuálním prvkem je také velmi osobitá. Hudební složka a práce se světly v kontrastu s minimalistickou scénou budou velmi důležitou součástí představení udávající atmosféru.

Herečka **Anna Čonková** exceluje v roli Lízy (...) svým projevem jde až na dřeň. Do své postavy dokázala vtěsnat velkou bolest a velmi citlivě ji nechává prostoupit do hlediště.

Josef Kaluža hraje velmi skromně, což však neznamená, že by do své role nedával vše. Jeho herecký minimalismus je pozoruhodný. Žádné gesto není zbytečné a každý zdánlivě nesouvisející výraz má své opodstatnění. Stejně jako u všech ostatních, úžasná chemie mezi hercem a rolí.

Tereza Cisořská coby urputná „studentka“ dobývá svého „učitele“ a dostává se do velmi překérných situací. O tom, že má komediální vlohy, není pochyb, ale její obětavost pro roli je až bolestně obdivuhodná.

Dramaturg **Tomáš Vůjtek** připravil inscenaci o několik postav a dějových zákoutí, ale o to více vše podstatné vynesl na povrch.

Inscenace je to velmi dynamická, plná humoru a excelentních hereckých kvalit. Kdyby se takovýmto způsobem pracovalo s klasikou častěji, vůbec bych nebyla proti.

Evelína Vaněk Sičová, ostravan.cz

Rozhovor s hercem Markem Cisovským

Divadlo je hlavně práce, ale taky radost, když se to povede

Marek Cisovský zná v Komorce bez nadsázky každou píď, k souboru patří od jeho počátku.

V čerstvě uvedené inscenaci Děti slunce ztvárňuje roli profesora Protasova. V rozhovoru se zamýšlí nad svou novou postavou, mluví o kapele a vzpomíná na začátky divadla.

Myslíš si, že může dílo autora, jako je Maxim Gorkij, oslovit dnešní lidi?

To je otázka spíš pro dramaturga, ale já si myslím, že může. Uvádíme upravenou verzi původní hry osekankou o nános jakési propagandy minulého režimu. Vypráví se tam příběh lidí, kteří se různě mijejí. Tihle lidé si žijí svoje životy a řeší svoje problémy, přitom venku vypuká epidemie cholery. A oni to k sobě vůbec nepouštějí, jsou uvnitř své bubliny, zavření v domě a dění okolního světa nevnímají.

Profesor Protasov je naprosto ponořený do svého bádání, má vizi objevení velkého vynálezu, který pomůže lidstvu. Byť má lidi rád a chce jim pomáhat, jeho sociální inteligence je úplně na nule. Nevidí, že jeho žena Jelena utíká k jinému muži, ani že jeho sestra Liza trpí duševní chorobou po setkání s tou hrůzou, co se děje venku. Na prvním místě je skutečně jen jeho práce.

Jak jsi se s postavou sžil?

Postava je to skutečně velmi zajímavá, tragikomická. Komika vyplývá z jeho chování, které považuje za úplně normální, protože takový prostě je. Jde to ruku v ruce s tragikou, protože svým chováním od sebe odhání manželku, byť ji miluje a potřebuje. Myslím, že v některých ohledech jsme si s Protasovem trochu podobní, ačkoli já nejsem až takový asociál. Někdy se stává, že sedím doma, žena mi něco říká a já to vůbec nepustím dovnitř do hlavy. Ale snad nejsem až tak mimo jako profesor.

Vidíš v Dětech slunce nějakou paralelu s dnešním světem?

Napadá mě jedna scéna. V závěru příběhu varuje jeden z revolucionářů profesora, aby zamkl dům, protože venku se lidé bouří a protestují. Protasov se velmi diví tomu, jak mohou lidé protestovat proti choleře. Tady vidím jistou podobnost s událostmi v době kolem covidu – vždyť je absurdní protestovat proti nemoci. Tuto paralelu divákovi dramaturg i režisér nabízí.

Kromě divadla se věnuješ taky muzice, a to ne úplně mainstreamovému žánru.

S kapelou Mamalör hrajeme židovský klezmer. Úplně obvyklý žánr to není, původních textů v jidiš a hebrejštině je pomálu, tak si píšeme svoje. Je nás sedm a každý máme svoji práci, takže je poměrně komplikované se termínově sladit. Hrát koncerty nás ale moc baví. Máme venku dvě desky, teď ve spolupráci s Adamem Zuchowskim připravujeme třetí.

Ty jsi s Komorkou prakticky rodinně spřízněný, jsi s ní od doby jejího vzniku. Co se mění?

Nastoupil jsem jako technik elektrických zařízení ještě do Divadla hudby, to bylo v září 1993, můj táta tam tehdy působil jako dramaturg. Už tehdy asi pomýšlel na založení nového divadla. O rok později tak vznikla Komorní scéna Aréna, táta se stal jejím prvním uměleckým šéfem a režisérem. Navázal na inscenace, které tehdy dělali s herci ze Státního divadla Ostrava (dnes Národní divadlo moravskoslezské) z ryziho nadšení, a vzal mě s sebou.

Tehdy jsme vůbec netušili, jestli to vůbec může fungovat. Začínali jsme ve čtyřech lidech, všechnu práci jsme dělali sami a v divadle vlastně žili.

Velká změna přišla při stěhování do nové budovy. S příchodem nového uměleckého šéfa (Ivana Krejčího) jsme se zprofesionalizovali, my herci už jsme se například nemuseli starat o kostýmy a rekvizity. Přinesl nám nový způsob herecké práce a zároveň už jsme nemuseli žít jen z nadšení.

Pozoruješ proměny publika?

Tehdy jsme hráli hlavně pro studenty středních škol, ale i pro děti. Dnes chodí ti samí lidé, kteří s námi vyrostli a dožráli. Už to není výsada mladých, věkově zastoupení je dnes mnohem širší než před třiceti lety.

Co ti v dnešním světě dělá radost?

Když se například povede inscenace anebo se mi podaří něco dobrého uvařit. Ale hlavně mi dělají radost mé děti.

Rozhovor vedla Paula Sodomková

**Komorní scéna Aréna,
příspěvková organizace**
28. října 2, 701 85 Moravská Ostrava

Kde nás najdete

V pasáži Knihovny města Ostravy,
hned u Mostu Miloše Štorky.

Komůrka se nachází ve vedlejším vchodě v 1. patře
(dveře nalevo od Vinný sklep U Mostu).

Prosíme chodte včas.

Po zahájení představení není možný přístup do hlediště.

Pokladna

Po–Pá: 15.00–18.30

a ostatní hrací dny vždy hodinu před představením.

pokladna@divadloarena.cz / +420 602 702 120
(ve všední dny 10.00–18.30)

Vstupné

základní **320 Kč**

zlevněné **240 Kč**

premiéra **420 Kč**

veřejná generálka **100 Kč**

Vstupenky do Arény můžete zakoupit i na pobočkách
OSTRAVAINFO!!! a v prodejní síti Colosseum.

Foto Roman Polášek

Grafická úprava Alena Sroková

...u nás jste v dobré společnosti.

www.divadloarena.cz

Činnost Komorní scény Aréna, příspěvkové organizace
statutárního města Ostrava, je financována z rozpočtu
města Ostravy. Divadelní inscenace realizujeme za
finanční podpory Ministerstva kultury České republiky
a Moravskoslezského kraje.

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskoslezský
kraj

radiočs

RENGL

Full HD tisk
printo

Charita
Ostrava

FATHER'S

MODERNA MYS

CrossLife